

Rollercoaster

De trein vol emoties is vertrokken
ondergedompeld, overmeesterd
door een ziekte zonder genade

Overstroomd dichterbij dan
mijn hersenen kunnen verdragen
was ik maar verdoofd

De trein dendert door het
getekend landschap zonder pardon
hij ziet geen eindstation

Geen enkel excuus of teken
wat mij doet verbleken bij
de gedachte aan dit nieuws

De trein inhaleert geen lucht
hij vlucht liever voor het zwarte
dwars door de tunnel

Onmacht, boosheid en verdriet
erkennen de pijn niet in deze
zware draaitol van woede

De trein wil niet stoppen
de noodrem is gesloopt
bestookt door de ziekte

die ik liever niet wil noemen
omdat het woord gegijzeld is
in de wirwar van mijn hoofd

© Gisele Vranckx